

оксидантов и нукле-
и медицины. — 1990.

вниття гіпоксического
— 1987. — 33, № 3.

повышение резистент-
тивность и резистент-
конф. посвящ. 90-ле-
— 18 июня 1987 г. —

альдегида с помощью
и. — М.: Медицина,

и. — М.: Медицина,
е особенности эритро-
стностью // Журн. экспе-

льных процессах клет-
ко. — 1985. — № 11.

achial asthma // Allerg.
c patients // Bull. Acad.

als in airway obstruction
22.

Матеріал надіймов
до редакції 01.03.96

УДК 612.453:[618.11-089.87-092.9:612.621.31]:[577.323:577.122]

О.Л.Ковзун

Вивчення впливу оваріектомії та естрадіолу на метаболізм ДНК, РНК і білка в корі надниркових залоз щурів

Изучали влияние овариэктомии и эстрадиола на включение специфических предшественников в ДНК, РНК и белок. Овариэктомия вызывала уменьшение массы надпочечников наряду с увеличением содержания ДНК, в особенности через 8 нед после овариэктомии. Результатом трехсупточного введения эстрадиола кастрированным животным было усиление включения $[^3\text{H}]$ -тимидина, $[^3\text{H}]$ -уридина и $[^3\text{H}]$ -лейцина в ДНК, РНК и белок соответственно. Более интенсивное включение метки наблюдалось у животных, взятых в эксперимент через 8 нед после овариэктомии. При введении эстрадиола интактным животным изменение включения специфических предшественников в ДНК, РНК и белок не установлено. Полученные результаты свидетельствуют, что эстрадиол оказывает анаболическое действие на метаболизм ДНК, РНК и белка в коре надпочечников овариэктомированных крыс.

Вступ

Добре відомо, що надниркові залози самок деяких видів тварин більші за надниркові залози самців, і що кастрація самок спричиняє зменшення маси залоз, кастрація самців — збільшення, а замісна терапія естрогенами або андрогенами компенсує ефекти оваріектомії та орхіектомії відповідно [11]. Атрофія надниркових залоз внаслідок оваріектомії, в першу чергу, пов'язана зі зменшенням об'єму адренокортикоцитів [11, 13]. Наслідки кастрації проявляються здебільшого в пучковій та сітчастій зонах кори [11, 13]. Проте довготривале введення естрогенів у дозах, що значно перевищують фізіологічні, може викликати збільшення кількості клітин кори надниркових залоз у цих зонах [9].

Функція надниркових залоз також залежить від концентрації естрогенів. Оваріектомія призводить до різкого зниження продукції кортикостероїдів, а введення естрогенів чинить стимулюючий ефект на стероїдогенез у щурів [10, 12]. Проте в цілому механізм регуляції естрогенами функції кори надниркових залоз залишається нез'ясованим. З одного боку, дія естрогенів на кору надниркових залоз може бути прямою. Про це свідчить наявність рецепторів естрогенів у корі надниркових залоз щурів [7], а також збільшення синтезу кортикостероїдів під впливом естрогенів *in vitro* [3]. З іншого боку, можливий опосередкований вплив естрогенів через гіпоталамус і гіпофіз. Після оваріектомії знижується синтез АКТГ гіпофізом і зменшується концентрація кортикостерону в крові, а замісне введення естрадіолу відновлює рівень кортикотропіну і кортикостерону до контрольних значень [5, 6, 8, 14].

Проте біохімічні процеси, що лежать в основі таких змін, недостатньо дослідженні. Тому метою нашої роботи було дослідити ефекти різних строків оваріектомії і вплив естрадіолу *in vivo* у оваріектомованих та інтактних щурів на основні анаболічні процеси: мічення ДНК, РНК і білка специфічними попередниками.

Методика

Досліди проводили на самках щурів лінії Вістар масою 150—200 г. Двосторонню оваріектомію здійснювали під ефірним наркозом. Стан репродуктивних органів контролювали дослідженням епітелію шіхви під мікроскопом. Використовували такі експериментальні групи: інтактні тварини, яким вводили сливову олію; інтактні тварини, яким вводили внутрішньом'язово естрадіол; псевдооперовані тварини; оваріектомовані тварини; оваріектомовані, що отримували естрадіол (естрадіол бензоат фірми «Koch-Light», Англія, розчинений в сливовій олії, у дозі 50 мкг/на тварину протягом трьох діб). В експериментах тварин використовували через 2 і 8 тиж після кастрації. Оскільки між псевдооперованими тваринами та інтактними, які отримували олію, не спостерігали вірогідних змін ні з одного з досліджуваних параметрів, вони були об'єднані в одну групу контрольних тварин. З того ж приводу групи оваріектомованих тварин та оваріектомованих, яких ін'єкували олією, були об'єднані в групу оваріектомованих тварин. Тварин декапітували через 24 год після останньої ін'єкції.

Надніркові залози видаляли і зважували. Зріз кори (масою 10—20 мг, товщиною близько 0,5 мм) промивали охолодженим середовищем 199 (Інститут поліомієліту, Росія) і переводили в свіжу порцію цього ж середовища, що додатково містило 0,2 % сироваткового альбуміну великої рогатої худоби фірми «Serva» (Німеччина) і 10 ммоль/л НЕРС фірми «Calbiochem» (США), а також одну з міток: (185 кБк/мл) [^{3} H]-тимідину, [^{3} H]-урідін, [^{3} H]-лейцину фірми «Ізотоп» (Росія). Проби інкубували протягом 60 хв при 37 °C та постійному струшуванні. Інкубацію припиняли переміщенням проб у льодову баню. Радіоактивне середовище видаляли і зрізи гомогенізували в охолодженому буфері 20 ммоль/л *tris*-HCl, pH 7,5, що містив 250 моль/л сахарози фірми «BioRad» (США), 2 ммоль/л ЕДТА фірми «Serva» (США), 0,5 ммоль/л ЕГТА фірми «Serva» (США), 10 ммоль/л 2-меркаптоетанолу фірми «BioRad» (США), 1 ммоль/л фенілметилсульфонілфториду фірми «Serva» (США), 100 мг/л гепарину фірми «Гедеон-Ріхтер» (Угорщина).

Білки та нуклеїнові кислоти осаджували 5 %-ю трихлороцтвою кислотою (TXO), осад переносили на скляні фільтри GF/C фірми «Whatman» (Англія), промивали 5 %-ю TXO (15–20 мл, 3–4 рази) і етанолом (8–10 мл, 3 рази). Радіоактивність фракцій визначали в рідинному сцинтиляційному лічильнику Beckman LS 5000, кількість РНК і ДНК — згідно з методичними рекомендаціями Трудолюбової [2], кількість білка — за Bradford [4]. При обробці результатів використовували комп’ютерну програму SIGMAPLOT. Вірогідність змін підтверджували за допомогою непараметричного U-тесту Вілкоксона—Манна—Уїтні та критерію Стьюлента.

Результати та їх обговорення

Через 8 тиж після оваріектомії у щурів спостерігали зниження маси надниркових залоз і відношення маси залоз до маси тіла (таблиця). Такі зміни виникали не раніше двох тижнів після операції. В обох групах оваріектомія викликала дворазове збільшення вмісту ДНК у розрахунку на білок, але в розрахунку на орган кількість ДНК не змінювалася. Це дозволяє припустити зниження вмісту білка в тканині, що може

Відлив оваріектомії та естрадолу		
	Кількість спостережень	Місяці
Умова досліду		
До оваріектомії:		
контроль	12	
введення естрадолу	9	
Після оваріектомії:		
через 2 тиж.		
контроль	12	
введення естрадолу	6	58
Після оваріектомії:		
через 8 тиж.		
контроль	12	39
введення естрадолу	3	3

*, ** — вірогідний вплив
****, *** — вірогідний впли

призвести до зниження результатом тривалої шенням об'єму кліти

Введення естрадіолу
сваріектомії, викликало
поряд зі збільшенням м.
8 тиж до експерименту
відновлення контрольн.
сваріектомії викликаю-
тих після кастрації сп.
запоз у результаті три-
сваріектомії введення

Додатковим підтвє
внаслідок кастратії,
Збільшення цього
оваріектомованим т.
При введенні естрад
розглядалися, не змі
никнення метаболічн
лоз внаслідок оварі
естрадіолу узгоджую
торів [9, 11, 13].

Аналіз змін синтетікових залоз оваріекто

Вплив оваріектомії та естрадіолу на масу надниркових залоз і вміст ДНК (M±m)

Умова досліду	Кількість спостережень	Мassa надніиркових залоз, мг	Індекс: маса залоз/маса тіла, мг/100 г	Вміст ДНК, мкг		РНК/ДНК
				на 1 мг білка	на надніиркову залозу	
До оварієктомії:						
контроль	12	48,0±2,3	24,4±1,0	64,6±2,4	123,4±9,9	1,30±0,12
введення естрадіолу	9	54,9±3,8	26,6±19,1	62,9±5,9	129,7±14,8	1,47±0,15
Після оварієктомії:						
через 2 тиж.						
контроль	12	51,3±1,1	25,3±0,5	117,0±15,2***	136,5±8,3	1,05±0,06****
введення естрадіолу	6	58,7±2,4**	29,1±1,0**	62,7±8,0**	146,5±12,8	1,40±0,13*
Після оварієктомії:						
через 8 тиж.						
контроль	12	39,3±2,8***	19,4±1,1***	131,7±13,1***	121,2±12,7	1,47±0,09
введення естрадіолу	3	37,3±1,3	16,2±0,1	134,9±17,8	112,2±11,6	1,72±0,23

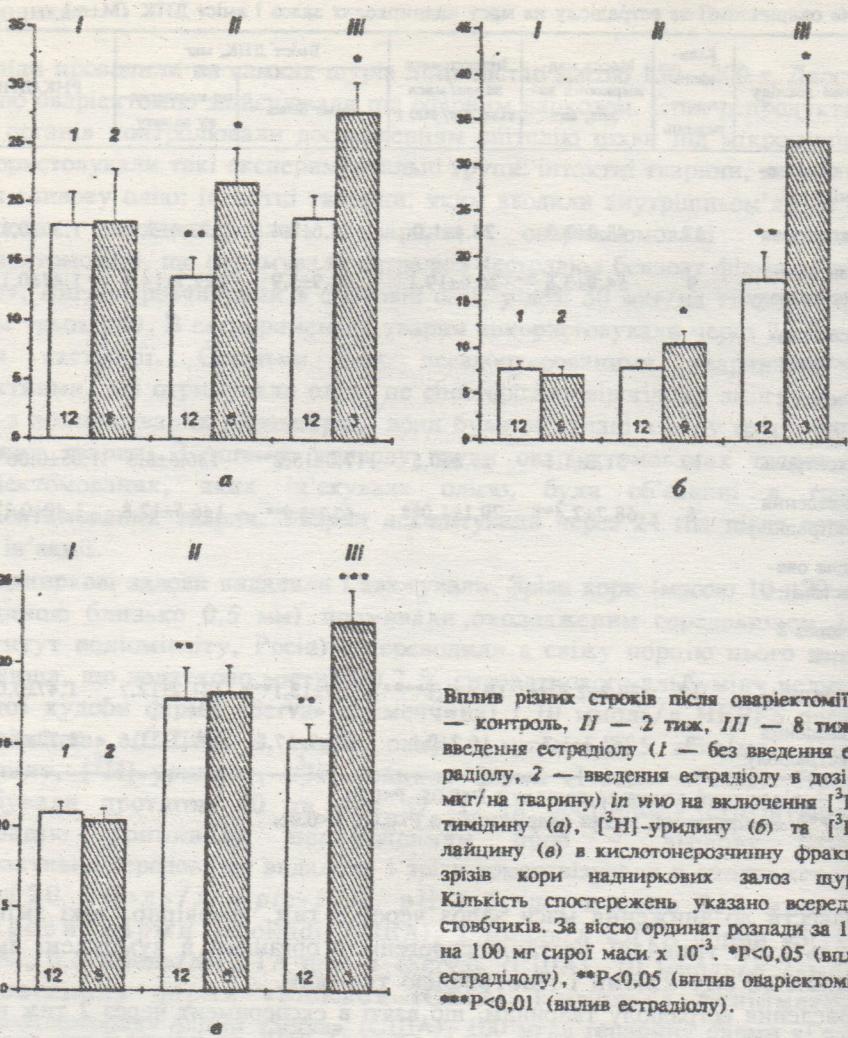
*; ** — вірогідний вплив естрадолу з $P<0,05$; $P<0,01$
 ; * — вірогідний вплив оваріектомії з $P<0,05$; $P<0,01$.

призвести до зниження маси залоз через 8 тиж. Ймовірно, такі зміни є результатом тривалої нестачі естрогенів в організмі й зумовлені зменшенням об'єму клітин і гіпотрофією тканини.

Введення естрадіолу тваринам, що взяті в експеримент через 2 тиж після оваріектомії, викликало зменшення кількості ДНК до контрольних значень поряд зі збільшенням маси надніркових залоз. У тварин, оваріектомованих за 8 тиж до експерименту, тридобових ін'єкцій естрадіолу було недостатньо для відновлення контрольного рівня ДНК. Таким чином, 2- і 8-тижневі строки оваріектомії викликають різний ступінь атрофії надніркових залоз. Через 2 тиж після кастрації спостерігається відновлення вихідного стану надніркових залоз у результаті тридобової замісної терапії естрадіолом. Через 8 тиж після оваріектомії введення естрадіолу протягом 3 діб уже неефективне.

Додатковим підтвердженням гіпотрофії надніркових залоз, що настає внаслідок кастрації, може бути зменшення відношення РНК/ДНК. Збільшення цього відношення при замісному введенні естрадіолу оваріектомованим тваринам свідчить про посилення процесів синтезу. При введенні естрадіолу інтактним тваринам жоден з параметрів, що розглядалися, не змінювався (див. таблицю). Наші результати щодо виникнення метаболічних ознак гіпотрофії тканини кори надніркових залоз внаслідок оваріектомії і відновлення вихідного стану при введенні естрадіолу узгоджуються з морфологічними спостереженнями інших авторів [9, 11, 13].

Аналіз змін синтетичних процесів проведено *in vitro* на тканині надниркових залоз оваріектомованих шуру. Як видно з рисунку (а), включення

Вплив різних строків після оваріектомії (I — контроль, II — 2 тиж, III — 8 тиж) і введення естрадіолу (1 — без введення естрадіолу, 2 — введення естрадіолу в дозі 50 мкг/на тварину) *in vivo* на включення [³H]-тимідину (а), [³H]-уридину (б) та [³H]-лейцину (в) в кислотонерозчинну фракцію зрізів кори надніиркових залоз шурів. Кількість спостережень указано всередині стовбчиків. За віссю ординат розподіл за 1 хв на 100 мг сирої маси $\times 10^{-3}$. *P<0,05 (вплив естрадіолу), **P<0,05 (вплив оваріектомії), ***P<0,01 (вплив естрадіолу).

[³H]-тимідину в ДНК у оваріектомованих шурів знижується через 2 тиж після операції, а через 8 тиж повертається до контрольного значення. Під впливом естрадіолу в обох групах оваріектомованих тварин спостерігалось істотне посилення включення [³H]-тимідину в ДНК.

Включення [³H]-уридину в РНК у шурів, оваріектомованих за 2 тиж до досліду, не змінювалося порівняно з контрольними тваринами (див. рисунок, б). Проте через 8 тиж після оваріектомії спостерігалось істотне посилення включення міченого уридіну в РНК. Таке підвищення можна пояснити не тільки активацією синтезу РНК, але й зменшеннямпулу попередників синтезу РНК у цих тварин. Під впливом естрадіолу у тварин, оваріектомованих за 2 тиж до досліду, включення [³H]-уридину збільшувалося. Через 8 тиж після оваріектомії посилення включення міченого уридіну було ще більш помітним. Проте не встановлено вірогідних змін питомої радіоактивності РНК в обох групах тварин (результати не представлені).

У результаті кастрації спостерігалося посилення включення міченого лейцину в білки кори надніиркових залоз як через 2, так і через 8 тиж після

операції (див. рисунок). Пулу попередників синтезу білків тварин не збільшується внаслідок зменшення використовувалося вітамін C, який впливав на включення в ДНК під впливом оваріектомії під впливом естрадіолу.

Таким чином, тривалий вплив на метаболізм вітаміну C в тваринах виявився відсутнім. Важливо, що вітамін C не впливає на включення в ДНК під впливом оваріектомії під впливом естрадіолу.

H.J.Kovzum

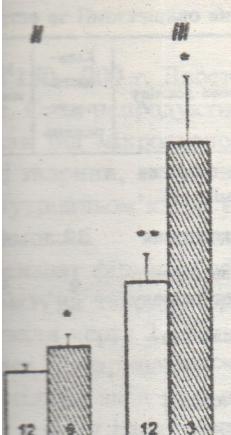
EFFECT OF OVARIECTOMY AND PROTEIN IN THE RABBIT

The effects of ovariectomy and protein on incorporation of ³H-thymidine and ³H-leucine into DNA and RNA were studied. The incorporation of ³H-thymidine was decreased after ovariectomy. Oestradiol treatment increased the incorporation of ³H-thymidine and ³H-leucine respectively. Higher rates of incorporation of ³H-thymidine and ³H-leucine were observed 8 weeks after ovariectomy than in control rabbits. These data demonstrate that ovariectomy and protein in the adrenal cortex of rabbits.

V.P.Komissarenko Institute of Medical Sciences, Kiev, Ukraine

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

- Димитров О.А., Кабанова Е.М. Влияние эстрогенов на синтез ДНК и РНК в коре надпочечников у крыс. — С. 56—59.
- Трудолюбова М.Г. Количественные методы определения белка в клетках животных. — В. 1. С. 313—316.
- Юдаев Н.А., Микоша А.М. Влияние овариэктомии на синтез РНК в коре надпочечников морской свинки *in vitro*. — В. 1. С. 317—320.
- Bradford M.M. A rapid and sensitive method for the quantitation of microgram quantities of protein utilizing the principle of competitive inhibition. — Anal Biochem. 1976. — 72: 248—254.
- Burgess L.H., Handa R.R. Effect of ovariectomy on adrenocortical steroidogenesis. — Endocrinology. — 1992. — 133: 1097—1102.
- Coyne M.D., Kitay J.J. Endocrinology. — 1992. — 133: 1097—1102.

операції (див. рисунок, в). Ми скильні вважати це наслідком зменшення пуль попередників синтезу білка, тому що маса надніркових залоз у цих тварин не збільшується, а коефіцієнт ДНК/білок підвищується, очевидно, внаслідок зменшення рівня білка в тканині (див. таблицю). У тварин, що використовувалися в дослідах через 2 тиж після оваріектомії, естрадіол не впливав на включення $[^3\text{H}]$ -лейцину в білки. Через 8 тиж після оваріектомії під впливом естрадіолу спостерігалося значне посилення включення міченого лейцину. Після введення естрадіолу інтактним тваринам не відбувалося статистично вірогідних змін включення $[^3\text{H}]$ -тимідину, $[^3\text{H}]$ -урідину, $[^3\text{H}]$ -лейцину.

Таким чином, тридобове введення естрадіолу викликає виразну ана-
болічну дію на метаболізм ДНК, РНК і білка, особливо чітко виражену при
тривалих строках оваріектомії. Зі збільшенням строку після оваріектомії
чутливість надніркових залоз до естрадіолу збільшується. Підвищення син-
тезу ДНК під впливом естрадіолу *in vivo* продемонстровано також на
ізольованих ядрах печінки [1]. Здається, саме здатність естрадіолу до сти-
муляції біосинтезу нуклеїнових кислот і білків зумовлює відновлення маси
надніркових залоз та їх морфологічних характеристик при замісній гормо-
нотерапії естрогенами у оваріектомованих тварин [9, 11]. Цікаво, що ми
не спостерігали подібної стимуляції анаболізму ДНК, РНК і білка при вве-
денні естрадіолу інтактним тваринам. Певне, при цьому пригнічувався син-
тез ендогенного естрадіолу за принципом зворотного зв'язку і рівень гор-
мону в крові залишався незмінним.

років після оваріектомії (І — 2 тиж., ІІ — 8 тиж.) 1 алу (І — без введення естрадіолу в дозі 50 μ г чи на включення $[^3\text{H}]$ - H -уридину (б) та $[^3\text{H}]$ -ісклотонерозчину фракцію дніркових залоз штурб. резень указано всередині що ординат розподіли за 1 хв-аси $\times 10^{-3}$. * $P<0,05$ (вплив <0,05 (вплив оваріектомії), естрадіолу).

H.J.Kovzum

EFFECT OF OVARIECTOMY AND OESTRADIOL ON METABOLISM OF DNA, RNA AND PROTEIN IN THE RAT ADRENAL CORTEX

The effects of ovariectomy and oestradiol on incorporation of specific labelled precursors into DNA, RNA and protein were studied. Ovariectomy caused a decrease in the adrenal weight as well as an increase in the DNA content. That effect has been demonstrated most clearly 8 weeks after ovariectomy. Oestradiol treatment of ovariectomized rats during 3 days resulted in an increase of incorporation of [^{3} H]-thymidine, [^{3} H]-uridine and [^{3} H]-leucine into DNA, RNA and protein, respectively. Higher rates of the label incorporation into the tissue from animals taken into experiment 8 weeks after ovariectomy were observed. Significant changes in incorporation of the specific precursors into DNA, RNA and protein were absent in the case of oestradiol treatment of intact rats. These data demonstrate that oestradiol have an anabolic effect on metabolism of DNA, RNA and protein in the adrenal cortex of ovariectomized rats.

V.P.Komissarenko Institute of Endocrinology and Metabolism,
Academy of Medical Sciences of Ukraine, Kiev

СПИСОК ЛИТЕРАТУРЫ

1. Димитров О.А., Кабашанова С.Д., Николов Й.Т., Иванова В.Л., Москова В.В. Влияние эстрогенов на синтез ДНК в печени самок крыс // Пробл. эндокринологии. — 1987. — № 5. — С. 56—59.
  2. Трудоглобова М.Г. Количественное определение РНК и ДНК в субклеточных фракциях клеток животных. — В кн.: Современные методы в биохимии. — М.: Медицина, 1977. — С. 313—316.
  3. Юдаев Н.А., Микоша А.С. Влияние эстрона на биосинтез гидрокортизона надпочечниками морской свинки *in vitro* // Биохимия. — 1963. — № 3. — С. 462—466.
  4. Bradford M.M. A rapid and sensitive method for the quantitation of microgram quantities of protein utilizing the principle of protein-dye binding // Anal.Biochem. — 1976. — 72. — P. 248—254.
  5. Burgess L.H., Handa R.J. Chronic estrogen-induced alterations in adrenocorticotropin and corticosterone secretion, and glucocorticoid receptor-mediated functions in the female rats // Endocrinology. — 1992. — 131. — P. 1261—1269.
  6. Coyne M.D., Kitay J.J. Effect of ovariectomy on pituitary secretion of ACTH // Ibid. — 1969. — 86. — P. 1097—1102.

7. Cutler G.B.Jr., Barnes K.M., Sauer M.A., Loriaux L. Estrogen receptor in rat adrenal gland // Ibid. — 1978. — 102. — P. 252—257.
8. Lesniewska B., Nowak M., Malendowicz L.K. Sex differences in adrenocortical structure and function. XXVIII. ACTH and corticosterone in intact, gonadectomized and gonadal hormone replaced rats // Hormone and Metab. Res. — 1990. — 22. — P. 378—381.
9. Malendowicz L.K. Stereological studies on the effects of pinealectomy, melatonin and oestradiol on the adrenal cortex of ovariectomized rats // J. Anat. — 1985. — 141. — P. 115—120.
10. Malendowicz L.K., Majchrzak M., Nowak M. Estradiol and melatonin effects on adrenal cortex of ovariectomized and pinealectomized rats // Exp. Clin. Endocrinol. — 1985. — 85, № 3. — P. 276—282.
11. Malendowicz L.K., Robba C., Nussdorfer G.G. Sex differences in adrenocortical structure and function. XXII. Light- and electron-microscopic morphometric studies on the effects of gonadectomy and gonadal hormone replacement on the rat adrenal cortex // Cell Tissue Res. — 1986. — 244. — P. 141—145.
12. Mandal S., Tripathi S.K., Beotra A., Sanyal A.K. Effect of stilbestrol on adrenal steroidogenesis in albino rats // Indian. J. Exp. Biol. — 1985. — 23. — P. 27—30.
13. Stachowiak A., Nussdorfer G.G., Malendowicz L.K. Ovariectomy-induced changes in the adrenal cortex of spontaneously hypertensive rats // Histol. Histopath. — 1991. — 6. — P. 257—259.
14. Viau V., Meaney M.J. Variations in the hypothalamic-pituitary-adrenal response to stress during the estrous cycle in the rat // Endocrinology. — 1991. — 129. — P. 2503—2511.

Ін-т ендокринології та обміну речовин
ім. В.П.Комісаренка АМН України

Матеріал надійшов
до редакції 08.12.93

УДК 612.8

О.П.Ніконенко

Порівняльний аналіз процесів у юнаків

Проводили исследование процессов в условиях зри-
рех возрастных групп. В результате сопоставления
процессов между указанными
промежутке онтогенеза и нейродинамических фаз подвижности нервной
системы пубертатного возраста (16—17 лет) охарактеризованы
степени приближения

Вступ

Нині вивчення форм розвитку вікові періоди на-
востей морфофункциональ-
ної та їх можливостей
єзу людини. Комплекс-
робку диференційного
желання, який по-
функціональної готов-
кремих вікових груп.

У вітчизняній літературі нейродинамічних фаз [10, 13, 14]. На фоні віставлення показників
вому періоді з такими
періодах, які отримані
тою нашої роботи бу-

Методика

Обстежено чотири групи: I група — хлопчики 14—15 років (після 15—17 років (другий 18—21 року (період зростання відповідно до літнього віку).

Вивчення параметрів ФРНП і працездатності проводили з використанням приладів ПНДО. Дослідження умов переробки обслуговувалися першої сигнальної

ISSN 0201-8489. Фізіол. журн. 1996. Т. 42, № 1-2